BESCHERMING VAN SCHOONHEID, RUST EN HET LANDELIJK KARAKTER VAN HET GEINGEBIED

SPAAR het GEIN

32

Dec 2012

NIEUWSBRIEF VAN DE VERENIGING SPAAR HET GEIN

20 jaar

Spaar het Gein 20 jaar!

De Vereniging Spaar het Gein is jarig. Twintig jaar geleden richtten Jan Swinkels, Anneke de Groot en Jan Ligthart de vereniging op. We vieren onze verjaardag op zaterdagmiddag 6 april, volgend jaar; let op de aankondiging in deze Nieuwsbrief. En dit tweeëndertigste nummer van onze Nieuwsbrief heeft een feestelijk tintje. Voor u ligt een extra dik nummer, boordevol zeer lezenswaardige artikelen en veel bijzondere foto's. Een nummer waarin we vooral terugkijken, maar niet zonder de realiteit van dit moment te negeren.

Voor het schrijven van dit stukje bladerde ik terug in mijn oude nieuwsbrieven. Mijn serie is bijna compleet, maar niet helemaal, merkte ik. Maar gelukkig staan sinds kort alle nieuwsbrieven op www.spaarhetgein.nl, ook de allereerste, nog gemaakt in het predigitale tijdperk.
Wat een rijke geschiedenis hebben we inmiddels 'mede mogelijk gemaakt'. De vereniging is 20 jaar oud, maar de eerste acties in het Gein dateren al van ruim 20 jaar daarvóór. In nieuwsbrief nr. 17, uitgebracht bij onze tiende verjaardag, heeft Jan Swinkels die voorgeschiedenis fraai beschreven. Al meer dan veertig jaar Spaar het Gein dus. Zijn we inmiddels volwassen geworden? Beginnen we wijs te worden? Of hebben we ons jeugdig enthousiasme onderweg verloren en zijn we een gesettelde club geworden?
Ik laat de antwoorden graag aan u over. Er is veel veranderd in die veertig jaar, dat staat wel vast. In de jaren 70 van de vorige eeuw begon Spaar het Gein als een actiegroep. Een wethouder hield in die periode eens als protestactie tegen het sluipverkeer met opzet twee uur lang het verkeer in het Gein tegen. Kom daar nog eens om anno 2012. Ziet u het voor zich? U kunt er meer over lezen in dit nummer.

Nee, wethouders voeren geen actie meer. We noemen onszelf al lange tijd geen actiegroep meer en organiseren geen betogingen meer. Wie wel trouwens; de tijden zijn veranderd, de methoden zijn

Dijkversterking 1e helft 20e eeuw

In deze nieuwsbrief

pagina 1	Spaar het Gein 20 jaar!
pagina 3	Hoe begon het ook alweer?
pagina 6	De geschiedenis van de Wilhelmina-brug
pagina 8	Een jubileumcadeau en een feest
pagina 9	Stuwtjes-loop
pagina 10	Nostalgie of vooruitgang?
pagina 13	Biologisch voedsel: lekkerder en gezonder?
pagina 14	De Vereniging Vechtvallei
pagina 15	Wat heeft het bestuur gedaan
pagina 15	Ringslangen?
pagina 16	Herfst / November
pagina 16	Ontvangt u al nieuwsmail?
pagina 16	Colofon

De SHG Nieuwsbrief verschijnt ook electronisch. Kijk op: www.spaarhetgein.nl

veranderd. Als het gaat om grote bedreigingen van het Gein, zijn we nog steeds 'tegen', maar de methoden om het Gein mooi te houden zijn veranderd. En behalve dat we 'tegen' zijn, proberen we ook ergens 'voor' te zijn en alternatieven te ontwikkelen.
Neem de 'trein onder het Gein'. Hoe kregen we dat voor elkaar? Een sleutelfactor was dat we langdurig en met grote vasthoudendheid de ondertunneling van het Gein als alternatief voor bovengrondse oplossingen onder de aandacht hebben gebracht. Daarnaast is belangrijk: met klem vasthouden aan je doel, namelijk de waarde van het Gein overeind houden, en samenwerking zoeken met gelijkgestemden. Datzelfde deden we bij de A6/A9. Verenigd in het Platform tegen de A6/A9 waren we ervan overtuigd dat de argumenten om die weg aan te leggen niet klopten. We haalden de argumenten en cijfers van Verkeer en Waterstaat onderuit en lieten zien dat investeren in openbaar vervoer en verbreding van bestaande wegen oplossingen boden. Het werkte.
En dan de dijkversterking, in de laatste jaren? Spaar het Gein is ingegaan op de uitnodiging van Waternet om in een klankbordgroep zitting te nemen en heeft er een aantal bevriende groepen bijgehaald. We hamerden al op alternatieven voor een boomloze dijk, voordat we zelf scherp voor ogen hadden hoe de noodzakelijke werkzaamheden moesten worden uitgevoerd. Maar door vol te houden, erin te geloven en met open vizier de discussie aan te gaan, bleek dat er wel degelijk een alternatief mogelijk was. Eentje waar achteraf zowel Waternet als Spaar het Gein trots op zijn.

Spaar het Gein heeft veel bereikt. Dat is mede te danken aan de vruchtbare en plezierige samenwerking met vele andere organisaties, zoals de Vechtplassencommissie, de Vereniging Vechtvallei en Milieudefensie Abcoude-Baambrugge. En nog meer aan de steun en medewerking van u, leden van onze vereniging. Want zonder die brede steun bereik je niet veel.

Ook in de komende jaren heeft het Gein steun nodig. Want er is nog veel te doen. We weten natuurlijk niet of er opnieuw bedreigingen op het Gein zullen afkomen, zoals we die de afgelopen decennia hebben meegemaakt. Een aantal zaken zien we wel om ons heen. Denk aan de windmolens rond Amsterdam of langs het Amsterdam-Rijnkanaal. Windenergie is een schone energiebron, waar we graag ruimte voor willen geven, maar moet dat nou uitgerekend in zo'n gaaf landschap als het Gein? En denk aan de doorgaande ontwikkelingen in de landbouwsector. Spaar het Gein vindt dat de agrarische ondernemers hoe dan ook een toekomst in het Gein verdienen. Het Gein is een agrarisch cultuurlandschap en moet en zal dat blijven, maar de economische ontwikkeling staat natuurlijk wel op gespannen voet met de landschappelijke waarden. Wat kunnen we doen om die tegenstelling kleiner te maken?
Vraagstukken, waarin je met een zwart-wit standpunt niet ver komt en waarover we graag in gesprek gaan met u, onze leden. Heeft u uw mening over de windmolens al gegeven op onze website?

Als dank voor uw steun biedt het bestuur van Spaar het Gein u van harte een speciaal cadeau aan. Bij deze nieuwsbrief treft u een fraaie kalender aan met 13 schilderijen van het Gein, gemaakt door 13 kunstenaars. Elders in deze nieuwsbrief vindt u daarover meer informatie.
Ik wens u veel leesplezier met deze Nieuwsbrief en wil op deze plek de makers van deze en vele eerdere nieuwsbrieven van harte complimenteren met hun voortreffelijke werk: Gay Jannette Walen en Arnold van de Klundert, redacteuren, en Theo Snoek, vormgever, heel veel dank!

Namens het bestuur,

Tjebbe de Boer

20 jaar

► vanaf 2500 v Chr

Achter de duinen liggen plassen brak water die dicht slibben. Her en der ontstaan kleine riviertjes, waartussen veenruggen en bulten. Het Gein is een getijderivier en aftakking van de Vecht.
500 – 1500: Het poldermodel wordt geboren. Mensen moeten dijken bouwen om zo droge voeten te houden. Dit is alleen mogelijk door, ongeacht afkomst of stand, samen te werken.

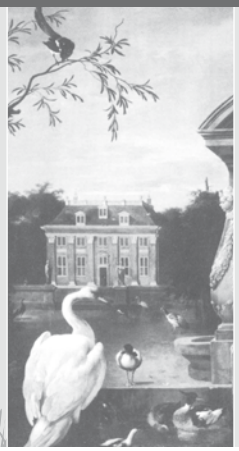

► 17e en 18e eeuw

Het Gein wordt ontdekt als recreatiegebied door rijke Amsterdamse kooplieden, die op 24 hofsteden en buitenplaatsen langs de oevers hun zomers doorbrengen.
Later raken veel buitenplaatsen in verval door de economische crisis.
In 1672 (rampjaar) rukt het Franse leger op naar Amsterdam. Pastoor Vennicx belet de Fransen het gehele dorp Abcoude af te branden.

Hoe begon het ook alweer...?

Het ontstaan van de Vereniging Spaar het Gein is al een keer, bij het tienjarig bestaan, uitgebreid beschreven in de nummers 17 en 18 van deze nieuwsbrief.
Maar wat gebeurde er voordat het zover was? Hoe kijken de mensen van het eerste uur terug op die eerste jaren dat er nog geen sprake was van een officieel erkend verenigingsverband? En wie waren die bevlogen actievoerders eigenlijk?
Wij zochten hen op en vroegen naar hun herinneringen.

Nu is het natuurlijk al zeker 40 jaar geleden dat bepaalde gebeurtenissen zich afspeelden en al snel blijkt hoe onvoorspelbaar ons menselijk geheugen toch werkt. Maar de sfeer van die tijd komt bij iedereen, al pratend, weer terug.

Kees de Bruijn Kops, die we het eerst opzoeken, zegt eigenlijk het meest belang te hechten aan de sociologische kant van die gebeurtenissen.
Terugkijkend ziet hij het feit dat bewoners in beweging kwamen om via acties te reageren op plannen van bestuurders als een keerpunt. Kees: "voorheen waren de mensen toch erg gezagsgetrouw. Actievoeren was iets nieuws. Eerst werden wij, als nieuwe bewoners uit de stad, met enige achterdocht bekeken. Waar bemoeiden wij ons mee!? Maar de acties van Spaar het Gein zijn een belangrijke motor geweest voor de ontwikkeling van het besef van de waarde van het Gein als culturhistorisch erfgoed. Dit geldt zeker ook al voor de actie voor het behoud en herstel van de Wilhelminabrug".
We vragen hoe Kees in contact kwam met de andere actievoerders. Kees weet het niet meer precies. "Ik zat met Jan Swinkels altijd in de trein, op weg naar mijn werk. Dus die kende ik al. Anneke de Groot was degene die het initiatief had genomen en mij vroeg om mee te doen. We waren een los-vast actiegroepje", zegt Kees. "We kwamen op onregelmatige tijden bij elkaar, dan weer bij de een, dan weer bij de ander. Het eerste doel van de groep was: handtekeningen verzamelen, zoveel mogelijk. Ik schreef ook, voor de plaatselijke pers en voor verschillende bladen. Alle krantenknipsels heb ik bewaard, dat werd een hele map vol. Die map ligt nu in het gemeentelijke archief". Dat Kees een extra warm plekje in zijn hart heeft voor het Gein, is des te duidelijker als we zijn tekeningen zien. Prachtige sfeertekeningen van het Gein zijn het.

Voor **Anneke de Groot** begon alles met het krantenartikel naar aanleiding van een interview met burgemeester Knoppers. Dat hij durfde beweren dat die kleine boerenbedrijfjes aan het Gein toch geen overlevingskansen hadden en dus zouden verdwijnen raakte haar diep en veroorzaakte een enorme behoefte om in actie te komen en daar iets tegen te doen.
"Mijn grootvader, Jan Trouw, was overleden, en hij kwam altijd op voor het Gein, schreef er altijd over. Ik vroeg me af wie nu het Gein moest verdedigen?" Anneke besloot de strijd aan te gaan. Via via kwam ze in contact met Kees de Bruijn Kops, aan wie ze vroeg met haar mee te doen. Jan Swinkels en Bibi van Bussel sloten zich aan. Anneke herinnert zich hoeveel applaus, ook van Amsterdammers, zij kreeg nadat ze

► 19e eeuw

Aanleg van waterwegen en infrastructuur. In 1843 de feestelijke opening van de spoorweg en in 1892 wordt het Merwedekanaal tussen Amsterdam en Utrecht in bedrijf genomen. 1883: start bouw van Fort Abcoude. Bij voltooiing achterhaald door de ontwikkeling van de brisantgranaat. Een staatscommissie buigt zich over dat probleem. Intussen aanleg batterijen aan het Gein.

De waterlinie

Heistelling bij Merwedekanaal

op een hoorzitting in Zuid-Oost had ingesproken. Zoveel steun en bijval gaf veel energie, en het gevoel door velen gesteund te worden. Dat kwam ook tot uiting wanneer ze gewoon op straat of in een winkel erover werd aangesproken. “Het was een levendige tijd, bruisend, inspirerend, omdat je iets op gang moest brengen”. Vaak kwamen ze samen om plannen te smeden in molen Delphine, waar Bibi van Bussel destijds woonde. Maar het belangrijkste uit die tijd vindt Anneke toch de handtekeningenactie, waarbij bijna twee en een half duizend handtekeningen werden verzameld. Anneke herinnert zich de middagen bij haar ouderlijke boerderij, waarbij ze met z’n allen aan de waterkant zaten en de enveloppen met de handtekening-formulieren open maakten. “Zelfs uit het buitenland zaten er brieven bij. Vaak hadden de ondertekenaars er nog van alles bij geschreven. Dat was hartverwarmend”, zegt Anneke.

Voor het volgende gesprek hebben we afgesproken bij **Bibi van Bussel** thuis. **Jan Swinkels** heeft zich erbij gevoegd.
Jan wil eerst even gezegd hebben dat Anneke degene was die in die tijd het allereerste initiatief heeft genomen om actie te voeren. “Haar bevlogenheid, als boerendochter met standpunten die vast niet altijd in goede aarde vielen bij haar achterban, was bijzonder en moedig” vindt Jan. Voor Bibi begon alles toen de gemeentelijke plannen voor een rondweg om Abcoude, vanaf de Bijlmer naar Loenen, bekend werden. De weg zou immers tussen molen Delphine, waar zij toen woonde, en de toenmalige boerderij van Broere, het Gein kruisen. Zij las in de VAR van het actiegroepje en sloot zich aan. Jan Swinkels: “het was heel bijzonder, dit samengaan van mensen vanuit heel verschillende invalshoeken. Kees, ik, Bibi en Anneke. Kees en ik waren nette meneren in een net pak met nette stropdas, afgestudeerde academici met een nette baan waar het er nogal vormelijk aan toe ging. Nu zaten we plotseling in een actiegroep. Maar ik was eigenlijk al een buitenbeentje. Toen ik in 1962 een huis zocht en op kantoor vertelde dat ik in Abcoude ging wonen, werd ik meewarig door mijn collega’s aangekeken. ‘Ga je in dat met kranten dichtgeplakte gát wonen!?’” Jan en Kees hadden elkaar in de

trein leren kennen, als ze beiden naar hun werk reisden. De metro bestond nog niet, dus vervolgden ze vanaf het Amstelstation de reis op de fiets. Jan herinnert zich hoe ze, bij een stoplicht op de Ceintuurbaan wachtend, plotseling werden aangesproken door een wat verlopen oudere man, die hen eerst met afkeer had gemonsterd :”Nou, jullie hebben het ook niet ver geschopt met je fietsjes!”, en vervolgens doorliep, Jan en Kees perplex achterlatend. Reizen met het openbaar vervoer had zo zijn voordelen, want onderweg bespraken hij en Kees dikwijls de nieuwtjes uit Abcoude. En ook wie wat zou doen, als er weer actie gevoerd moest worden. Jan: “ik schreef veel, maar Kees ook. Ik was meer de praktijkjurist die waar dat nodig was het reageren op bestuurlijke nota’s en besluiten voor zijn rekening nam. Je deed eigenlijk wat nodig was”.
Bibi herinnert zich ook een paar grappige voorvallen. Ze hadden gezamenlijk een enquête gemaakt toen de verkeersoverlast langs het Gein speelde. Aan de bewoners werd o.a. gevraagd wat zij zelf als oplossing zagen voor de verkeersproblematiek. Het bleek dat verreweg de meesten gewoon minder verkeer wilden. Maar een van de respondenten had een wel heel eenvoudige oplossing: maak aan beide kanten van het Gein een tweebaans autoweg met een fietspad ernaast. Dan kun je tenminste harder rijden en dat schiet lekker op. Een ander zag de oplossing in het kappen van alle bomen en struiken die in de bochten van Gein Noord en Zuid stonden en het uitzicht belemmerden. Bibi kan er nog steeds hartelijk om lachen.
Al pratend komen er steeds meer herinneringen boven. Jan vertelt over die keer dat een actie op het

► 1952

Opening van het Amsterdam Rijnkanaal. Het wordt het drukst bevaren kanaal ter wereld.
1953: zaterdagnacht 31 januari: Springvloed en een noordwesterstorm. In het zuidwesten van Nederland breken de zeedijken: de watersnoodramp. Heel Nederland schiet te hulp. De brandweer van Abcoude doneert 20 paar lieslaarzen voor de hulpverleners in het rampgebied.

► 1950 – 1970

Groei alom! Werk in overvloed, stijgende lonen en een betere levensstandaard. In de landbouw een schaalvergroting en mechanisatie. Paarden worden vervangen door tractoren. De door overheidssubsidie ontstane melkplas wordt opgelost door melk als noodhulp aan b.v. India te slijten. Melkreclame van ‘Joris Driepinter’ :’drink per man driekwart kan’.

Gein zelf plaats vond. Jan: “We voeren in kano’s op het water, met een opgeplakte actietekst. Ook op de Wilhelminabrug hingen spandoeken”. Bibi: “er gebeurde zo veel. Eens, bij een actie i.v.m. de verkeersoverlast op het Gein (op 16 mei 1976 (red.)), ben ik bijna onder de trein gekomen. Verschillende verslaggevers waren uitgenodigd. In alle drukte vergat ik op te letten en liep bijna het spoor op terwijl er een trein aankwam”. Jan: “Was dat toen met wethouder Willem van ter Meij?“ Hij kan het zich niet meer precies herinneren. (Wim van ter Meij deed echter tijdens een andere actie mee in februari 1978. Hij zat zelf op een trekker en reed naar Driemond en vandaar in een slakkengangetje terug naar Abcoude. De bedoeling van deze vertragingsactie was om de automobilisten te ontmoedigen om het Gein als sluiproute te gebruiken. Hetgeen lukte! Hij deed twee uren over de terugtocht! (red.)). Jan: “wij waren in het begin als groep wel een beetje georganiseerd, maar we waren wel gelegenheids-actievoerders. Als de actie voorbij was ging iedereen weer zijns weegs. Maar zodra er weer iets aan de hand was werden wij bijeengeroepen. Wij waren niet de enigen, verschillende anderen deden in wisselende samenstelling mee. Bibi: “Veel jongeren van Mahadma/De Witte Boerderij waren daarbij”. Bibi vertelt dat ze zelfs nog een keer een radio interview heeft gegeven. “Ze vroegen me naar poëtische impressies van het Gein. Kennelijk deed ik het goed, want ik kreeg positieve reacties na afloop”. Dan zegt Bibi: “Weet je nog Jan, toen de weg eindelijk niet doorging, toen hebben we dat gevierd bij mij in de molen. En jij nam een fles wijn mee, met de toepasselijke naam “Moulin à Vent” “. “Een beaujolais, ja”. Jan weet het nog precies.

Ger van Schaick is de laatste die we met een bezoek vereren.
Het scherpst staat in Ger’s geheugen gegrift die dag, op 16 mei 1976, dat er actie werd gevoerd en de toegang tot het Gein werd afgesloten. Bij Driemond waren strobalen neergelegd waardoor er geen auto in kon. Niemand mocht erdoor. Ger stond daar om aan de weggebruikers uit te leggen waarom deze actie werd gevoerd. “Veel mensen begrepen de actie en stonden er helemaal achter” zegt Ger. “Maar er waren anderen die het er moeilijk mee hadden. Ik had me natuurlijk nooit gerealiseerd dat er ook mensen waren die een ritje door het Gein kwamen maken omdat hun bejaarde ouders graag nog een keer het Gein wilden zien. Dat heeft veel indruk op mij gemaakt”.
Ger nam geen deel aan de vergaderingen van de eerste initiatiefnemers. “Die waren allemaal een stuk ouder. Ik was toen nog jong en woonde in die periode op kamers in Amsterdam”. Als boerendochter was Ger ook betrokken bij discussies met boeren over de vraag of het wel zin had om te protesteren.
“Het was dan ook leuk om te merken dat sommige boeren meededen met trekkers en hooibalen. Heel bijzonder”.
De actiebereidheid en inzet waren groot, herinnert Ger zich. Veel mensen deden mee. In de loop der jaren sloten nog vele anderen zich aan.
“Dus eerst waren, vanuit de boeren langs het Gein, alleen wij als twee boerendochters uit Gein Noord erbij betrokken, Anneke en ik. Later werd het verzet breder gedragen, door zowel de boeren uit Gein Noord als Gein Zuid. En dat is wel historisch, omdat er altijd een beetje concurrentie tussen Noord en Zuid was. Ik denk dat dit erg belangrijk is. Eindelijk een gezamenlijk optrekken tegen ongewenste ontwikkelingen.”
De boeren, als basis, moesten erbij betrokken worden en dat is gelukt, constateert Ger.
Maar in 1992 was het Ger die samen met Jan Ligthart de aanzet gaf tot het formaliseren van de actiegroep. Het bleek vanuit juridisch oogpunt nodig om van de actiegroep, die inmiddels was samengevoegd met de Vereniging Leefbaarheid Abcoude-Baambrugge, een officiële vereniging te maken.
“We hadden een visie en we merkten dat er veel draagvlak hiervoor bij de boeren bestond. Vanuit de boeren kwam Jan Beukeboom in het bestuur en later kwamen boeren uit Gein Zuid erbij. We wilden gezamenlijk beter beslagen ten ijs komen”.
En zo geschiedde. Op 16 oktober 1992 werd de Vereniging Spaar het Gein geboren. Een nieuwe periode brak aan, maar daarover, zoals we hierboven al schreven, heeft u al elders kunnen lezen.

GW

► 1970

Een tijd van acties en protest. Vanuit Amsterdam verspreidt de anti-asfaltstemming zich naar Abcoude: in de VAR van 10 april 1970 een paginagroot pleidooi van Actiecomité Spaar Het Gein met 2234 handtekeningen tegen doortrekking van rijksweg 6 door het Geingebied. In 1976: een nieuw stationsgebouw en in 1989 het nieuwe Indijkpad ter ontsluiting van de nieuwe boerderijen.

► vanaf 1980

De groei kent grenzen: overbelasting van natuur en milieu. Het mestoverschot wordt een probleem. Een hormoonschandaal bij koeien leidt in België tot de moord op een veearts. Negatieve effecten van bestrijdingsmiddelen komen aan het licht. Het roer moet om. De superheffing wordt ingevoerd. Voor sommige boeren is biologische landbouw het alternatief.

De geschiedenis van de Wilhelminabrug

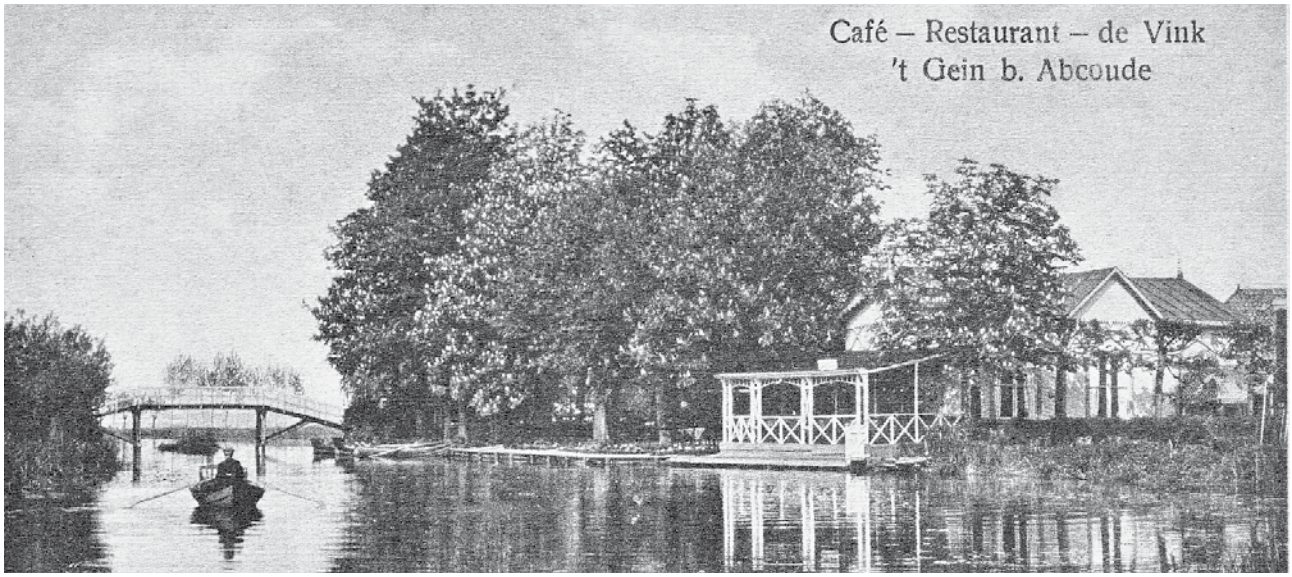

Oprichting het Nut

Eigenlijk begint dit verhaal al in 1784, toen de Maatschappij tot Nut van het Algemeen, meestal gewoon "het Nut" genoemd, werd opgericht. Doel van de Maatschappij was het algemeen belang te dienen, door middel van onderwijs, ontwikkeling en maatschappelijke discussie. Het idee om dit "genootschap voor volksontwikkeling" te stichten kwam uit de koker van de doopsgezinde predikant te Monnickendam, Jan Nieuwenhuijzen. Het Nut, dat nog steeds bestaat, is georganiseerd in zgn departementen. Ook in Abcoude was vanaf 1824 zo'n departement actief. Het Nut in Abcoude stichtte bijvoorbeeld in 1868 een tekenschool, waar de zo bekende fotograaf Jacob Olie werd benoemd tot leraar technisch tekenen. Deze tekenschool wordt in 1881 echter overgenomen door de gemeente Abcoude-Proosdij; het Abcouse departement van het Nut wordt vervolgens in 1894 opgeheven. Maar door het Nut genomen initiatieven zijn dikwijls door de overheid en andere organisaties overgenomen en voortgezet. Zo ook in Abcoude. Op 25 februari 1908, het jaar van het tweede jubleumjaar van de inhuldiging van koningin Wilhelmina, wordt de Vereeniging Abcoudes Belang opgericht. De vereniging start met 14 leden, tegen een contributie van f 1,- per jaar.

Een nieuwe brug

De nieuwbakken vereniging begint meteen met het realiseren van een wens van velen: de bouw van een voetgangersbrug, een "kwakelbrug", die de rechter- en de linkeroever van het Gein verbindt. Ook in die tijd wordt er veel gewandeld. De nieuwe brug maakt een rondje Gein aantrekkelijker. De plaats van de brug wordt op een strategisch punt gekozen, namelijk tegenover de Velterslaan. Er woonden in de Vinkenbuurt een aantal arbeiders van de blekerijen in Nederhorst den Berg. Die hoeven nu niet meer een omweg te maken en kunnen rechtstreeks via de Wilhelminabrug en de Velterslaan naar de oversteek over het Amsterdam Rijnkanaal. In die tijd behoorde de rechteroever van het Gein aan Abcoude-Baambrugge en de linkeroever aan Abcoude-Proosdij. De brug vormt een goede verbinding tussen die twee gemeentes (pas in 1941 worden Abcoude-Proosdij en Abcoude-Baambrugge samengevoegd tot één gemeente). Dat de PTT nog tot lange tijd daarna meebetaalt aan het onderhoud van de brug is natuurlijk

► 1992

16 oktober: Jan Ligthart, Anneke de Groot en Jan Swinkels zetten hun handtekening onder de oprichtings-akte van de Vereniging Spaar het Gein. Op 5 oktober is al de eerste ledenvergadering geweest. De leden stromen toe. Op de foto de bestuursleden Nico Hopman, Jan Beukeboom, Elly de Bruin, Jan Ligthart en Jan Swinkels.
Het Gein wordt opnieuw bedreigd door het doortrekken van de A6.

eigenbelang. Want ook de postbode heeft er profijt van, de postbestellingen kunnen nu veel vlotter geschieden. Ook sociaal heeft de brug een belangrijke functie. Een familiebezoekje of buurpraatje aan de overkant is nu snel en zonder veel moeite en tijdverlies te realiseren. En wat te denken van het zondagse ommetje langs het Gein? Tot op de dag van vandaag is het een goede gewoonte om met mooi weer even een wandeling naar de Wilhelminabrug te maken en weer terug!

Heropening Wilhelminabrug 1970

Feestelijke opening

Waar precies het geld vandaan kwam is niet bekend, maar als de benodigde financiën bijeen zijn gesprokkeld vindt op 03-09-1908 de officiele openstelling van de nieuwe brug plaats, die, gezien koningin Wilhelmina's jubileumjaar, Wilhelminabrug wordt genoemd. Door omstandigheden (welke dat zijn is niet duidelijk) zijn B&W van zowel Abcoude-Proosdij als Abcoude-Baambrugge niet in staat om aanwezig te zijn bij de opening. Wel krijgt de feestcommissie toestemming om de petroleumfakkels van de brandweer bij de opening van de brug te gebruiken. De uitspanning de Vink zal het zeker drukker hebben gekregen nadat de brug in gebruik is genomen. In deze periode komen veel schilders, waaronder Piet Mondriaan en Simon Maris het mooie Geinlandschap schilderen. De brug maakt de Vink, voor een koele dronk, voor iedereen bereikbaar.
Het blijft niet bij het realiseren van een oeververbinding halverwege het Gein. Onder auspiciën van Abcoudes Belang wordt een parkje aangelegd, met fraaie treurwilgen, aan het begin van de Stationsstraat, naast het spoor. De vereniging wil, met het oog op toerisme, de toegang tot het dorp verfraaien, zodat bezoekers, komende vanaf het station of vanaf het Gein, meteen een positieve indruk krijgen van het dorp Abcoude.

25 jarig jubileum

Als in 1933 de Wilhelminabrug 25 jaar bestaat, wordt dat jubileum aangegrepen voor uitbundige feestelijkheden. De organisatie van het feest, dat vlak na de Abcouder feestweek wordt gevierd, is in handen van Abcoudes Belang en van het "Comité voor Feestelijkheden". Ook de heer Dunselmans, de eigenaar van de Vink, heeft zijn theetuin feestelijk versierd. In "het Nieuws" van 5 september wordt daar uitvoerig verslag van gedaan: "Natuurlijk ontbrak ook de Abcouder Harmonie niet op het appèl. Kan men zich een welgeslaagde festiviteit op Abcoude's grondgebied voorstellen, zonder hulp der trouwe blazers?" En even verderop in het artikel: "Toen de stoet geformeerd was trok men in optocht door het dorp naar den ingang van het Gein, waar de versierde motorschuiten reeds lagen te wachten. O, tooverkracht der muziek, al wordt zij dan niet voortgebracht door kunstenaars, maar door eenvoudige dorpelingen…" De Harmonie vaart dan op de feestelijk versierde schuiten richting de Wilhelminabrug. Veel dorpsbewoners spoeden zich al naar het feestterrein: "Wel kwamen als "verkenners" reeds tal van fietsers aanpeddelen en hun lichtjes geleken dwaallichtjes, welke zich langs den kronkelenden Geindijk voortbewogen. (….) Als de feeststoet "de Vink" genaderd is, heft de muziek een "Lang zal zij leven" aan. (…..) Gezang op de schepen, gejuich op de oevers en in den feesttuin….Gejubel en feestklanken in de gansche "Vink"-omgeving." En zo gaat het artikel nog kolommen lang door. Maar een opmerkelijk feitje verderop in het artikel wil ik u niet onthouden: "Door een noodlottig toeval was de patrijzenjacht net geopend op dezen zaterdag, waardoor Burgemeester Jhr. Dedel niet aanwezig kon zijn." Als 25 jaar later de brug haar gouden jubileum heeft, is dat vermoedelijk opnieuw gevierd. Er is een krantenartikel waarin sprake is van een viering langs het Gein, maar helaas ongedateerd (zie "Kroniek van Abcoude en Baambrugge" door W. Timmer).

► 1993

april: eerste nieuwsbrief. Amsterdamse plannen met de Gaasperzoom. De oeverlandjes worden aangewezen als beschermd natuurmonument Veel klachten over verkeersoverlast langs het Gein. Boerderij 'Groot' Rome gesloopt

► 1994

Rijkswaterstaat zet de aanleg van de A6 wederom op de agenda. Oprichting Platform Stop de A6. 14 november: discussie avond met vertegenwoordigers van Rijkswaterstaat en de gemeente Almere. Ton Stork, voorzitter van de Vechtplassencommissie stelt dat het platform nooit de A6 zal toestaan.

► 1995

Spoorverdubbeling bedreigt het Gein: het kabinet wil 4 sporen op maaiveldniveau of met een viaduct over het Gein. De door Rien Nouwen kortgeleden opgerichte Vereniging Bescherming Spoorbuurt zet zich in voor de trein onder het Gein. Rijkswaterstaat schort de plannen voor de A6 voorlopig op.

Opknappen te duur?
Alles wat gebruikt wordt slijt en moet onderhouden worden. Zo ook de Wilhelminabrug. In diverse notulen van de raadsvergaderingen van beide gemeentes is sprake van het aanvragen en vervolgens toekennen van subsidie voor herstel en schilderwerk aan de brug. Maar de kosten overstijgen de financiele bijdragen. Op 20 april 1965 wordt in de notulen vermeld dat Abcoude's Belang niet langer in staat is de onderhoudskosten te betalen. En de brug is dringend aan een grondige renovatie toe. De vereniging vraagt de gemeente Abcoude om zowel de Wilhelminabrug als het parkje nabij het station over te nemen. Het gemeentebestuur vindt de functie die het parkje bekleedt als groenvoorziening belangrijk genoeg om op dit verzoek in te gaan. Bij Raadsbesluit van 21-02 1967 wordt het parkje door de gemeente ingelijfd. Maar de brug, dat blijkt een struikelblok te zijn. De PTT is niet langer bereid financieel bij te dragen. De gemeente Weesperkarspel, die in het verleden ¼ van de kosten op zich nam, hoort door een grenswijziging in augustus 1966 nu deels bij de gemeente Amsterdam, en Amsterdam heeft nog niet gereageerd op een verzoek om een bijdrage. Abcoude vreest dat de kosten geheel ten laste van de eigen gemeente zullen komen en die kosten zijn niet gering: het herstel van de brug wordt geraamd op f 10.000,-. We schrijven inmiddels begin 1967 als het college het voorstel doet om de brug niet over te nemen. Burgemeester H.C. Knoppers motiveert dat met de volgende uitspraak: "de brug wordt door te weinig mensen gebruikt". Hij ziet een toekomst waarin men zich per automobiel verplaatst en waarin men geen rekening meer hoeft te houden met voetgangers en fietsers. Grote verontwaardiging bij de bevolking is het gevolg. Als het gemeentebestuur laat blijken dat de burgerij, als ze de brug wil behouden, dan maar financieel moet bijdragen, vormt zich een spontane actie, als gevolg waarvan f 3.000,- wordt ingezameld. Het gemeentebestuur besluit vervolgens de Wilhelminabrug te behouden. Eind goed, al goed, zal de lieve lezer nu zeggen. Maar nee. Tot eind 1969 wordt er gesteggeld over wie wat moet betalen, terwijl ondertussen de staat van de Wilhelminabrug zo achteruit gaat dat men vreest dat het geheel zal instorten. Inmiddels is door loonstijgingen en doordat men vergeten was de BTW erbij op te tellen (!) het oorspronkelijk geraamde bedrag gestegen tot f 12.000,-. B&W blijkt gelukkig bereid de extra f 2.000,- toe te kennen, mits de herstelwerkzaamheden voor 1 juli 1970 zijn afgerond. De fa. Gebr. Albers zal de werkzaamheden uitvoeren. En zo geschiedt. De Wilhelminabrug is behouden dankzij de inzet en actiebereidheid van vele bevlogen vrijwilligers.

GW
(met dank aan W.W. Timmer voor het gebruik van zijn krantenknipselarchief)

Een jubileumcadeau en een feest

De Vereniging Spaar het Gein heeft momenteel zo'n 450 leden die de doelstellingen van de vereniging ondersteunen. Daar is Spaar het Gein natuurlijk heel blij mee! Om het 20-jarig bestaan te vieren en uw trouw aan de vereniging te belonen is besloten om u een heel bijzonder cadeau te geven. Speciaal voor deze gelegenheid is een verjaardagskalender ontworpen met afbeeldingen van vrij recente schilderijen gemaakt aan of in de nabijheid van het Gein. Dus geen Mondriaan of Gabriel, maar kunstwerken uit de afgelopen 50 jaar. Een paar van die kunstwerken zijn zelfs speciaal voor deze kalender gemaakt! Al deze kunstenaars zijn afkomstig uit Abcoude, ook al zijn een aantal van hen helaas al overleden. Wij hopen dat u de kalender net zo mooi zult vinden als wij en hem op een mooi plekje zult ophangen!
Ter gelegenheid van het jubileum wordt de Algemene Ledenvergadering het komende voorjaar ook een bijzonder en feestelijk gebeuren. Zet de datum, waarschijnlijk zaterdag 6 april 2013, alvast in uw nieuwe agenda! Te zijner tijd wordt u nader geïnformeerd over het feestprogramma.

► 1997

Minister Jorritsma is bereid te praten met Abcoude over de spoorverdubbeling: patstelling in de tweede kamer. Vijf alternatieven worden ontwikkeld en besproken aan een ronde tafel in het gemeentehuis van Abcoude.
De gemeente en Landschapsbeheer Utrecht dreigen een paar honderd bomen te kappen langs het Gein.

► 1998-2000

In de Tweede Kamer wordt een motie ingediend, met het voorstel voor een verdiepte aanleg van het spoor bij Abcoude. Op 19 februari 1999 valt de beslissing: de trein gaat onder het Gein !
In 1998 verschijnt de Gebiedsstudie voor Flevoland en het Gooi, waarin wordt gewezen op de noodzaak van de aanleg van de A6….

Stuwtjes-loop

Gerrit Kreuger heeft het goed gehoord: er klinken stemmen uit het maisveld. Hij komt net, zoals alle dagen, het Laantje van Snoek (het "Vrijerslaantje") infietsen. Als hij poolshoogte gaat nemen (je weet maar nooit, laatst waren er nog vandalen bezig geweest) blijken het onze stemmen te zijn, wanneer we kletsnat geregend en met soppende laarzen ons een weg banen door het maisveld richting Gein Noord. Het is het sluitstuk van een wandeling dwars door de Broekzijder polder.
Die ochtend verzamelden we, op uitnodiging van Ger van Schaick en Jur van den Bosch, al om 10 uur 's ochtends, om de bijzonderheden in het landschap van de Broekzijder polder, en met name de stuwtjes, te gaan bekijken.
Weinigen zullen weten dat er verschillende kleine stuwtjes in de sloten van die polder zijn geplaatst. Door niveauverschillen tussen de weilanden was het noodzakelijk om het verval van het water in de sloten door stuwtjes op te heffen. Jur kan aan de hand van die goed zichtbare niveauverschillen de ontstaansgeschiedenis van het gebied verduidelijken.
Al voor het begin van onze jaartelling was het hele gebied rondom het Gein en de Vecht overgeleverd aan het zeewater dat, afhankelijk van wind en tij, het land overstroomde. Het binnenstromende zeewater zette zand en klei af. Door het voortdurende in- en uitstromende water werden in de loop der tijd geulen uitgesleten. Jur wijst naar een inzinking in een van de weilanden. En inderdaad, een overblijfsel van een van die geulen is nog steeds te zien. Grappig hoe je plotseling heel anders naar je omgeving gaat kijken als je dat soort achtergrond-informatie hebt.
Wat ook uit Jur's uiteenzetting blijkt: de klei in ons Geingebied is helemaal geen rivierklei, maar zeeklei! Iets meer naar het westen en het oosten gaat de klei over in veen. Ook daardoor is een niveauverschil ontstaan.
Als het land geploegd wordt komen er altijd restanten van vroegere bewoning boven. Maar deze zijn niet van bewoners van de Geinoevers afkomstig, maar van afval uit de stad waarmee vroeger de weilanden in de omgeving van Amsterdam werd bemest. Jur heeft in de loop der jaren al heel wat pijpekoppen, muntjes en scherven opgeraapt. Ook vandaag vinden we hier en daar een scherf, vooral in het maisveld, dat natuurlijk het laatst omgeploegd is.
Om de sloten over te steken moeten we over de stuwtjes naar de andere kant lopen. Dat lukt niet iedereen zonder een nat pak te halen! Langs de sloten bekijken we de plantengroei. We zien o.a. waterweegbree, watergentiaan, waterkers, watermunt, watereppe, waterpeper, kikkerbeet, pijlkruid, kleine egelskop, zompvergeetmijniet, moeraswalstro en zwanenbloem. Ondanks de regen is dit een fantastische zaterdagochtend. Ger en Jur, dank!

GW

► 2001

Aanvang aanleg van vier sporen onder het Gein. Begin sloop van woningen in de spoorbuurt. Kunstenaar Ida van der Lee ontwerpt een symbolisch afscheid van de Amsterdamse Schoolhuisjes met een tocht over het Gein met een schuurtje.
Eerste plannen fietsbrug over het Amsterdam Rijnkanaal. De vereniging Spaar het Gein tekent bezwaar aan.

Nostalgie of vooruitgang?

(Onderstaand artikel is op persoonlijke titel door Anneke geschreven. Reacties naar: Anneke de Groot: f2ha.a.de.groot66@hetnet.nl)

Dit is een schrijven dat gemakkelijk reacties kan oproepen, alleen de titel al denk ik. Toch vind ik dat ook dit geschreven mag worden. Wie wil reageren: reageer en/of vul aan graag!
Het is mij uit het hart geschreven als liefhebber van Het Gein en zijn waarden, waarvan ik hoop dat zowel mijn generatie als toekomstige er nog lang van kunnen en zullen genieten, zo onder de rook van Amsterdam en onder zwaar economisch weer.

Anneke met haar vader, H.A. de Groot

Het boerenland van nu is zo anders geworden dan dat van vroeger, dat ik me er vaak zorgen om maak.

Je kunt daar natuurlijk verschillend over denken, maar ik, die het geleidelijk zag veranderen in de loop der jaren en er zo'n fantastische jeugd heb gekend op de boerderij, weet dat ik veel mooie herinneringen nu nooit meer terug zal kunnen zien omdat het voorgoed voorbij is. Wat overal met het klimaat gebeurt heeft uiteindelijk ook gevolgen voor ons in deze kleine oase.

Terug in de tijd

Zie ik me bijvoorbeeld weer samen met mijn vader op de bok van de hooiwagen op een mooie zomeravond naar huis rijden. Na het avondeten moet er nog snel een wagen vol hooi uit het land gehaald worden. Samen met de buren die dat ook deden keken we stiekem welke boer het eerst zijn wagen vol geladen had en al weer op weg was naar huis. We wisten wie wie was door naar de paarden te kijken want elke boer deed het nog met zijn paard voor de wagen. Ze waren onze makkers en trouwe hulpen.
Zo hobbelden ook wij achter de kont van het paard naar huis, genietend van de ondergaande zon die zorgde voor een decor van rode gloed en die het weiland een koperen glans gaf alsof het in brand stond. Onderwijl genoten we van al het leven om ons heen en wezen elkaar op wat we zagen of hoorden terwijl mijn vader me daarbij overhoorde of les gaf: "Kijk, daar heb je een bonte piet" en wees me op de lange rode snavel van de scholekster die nog driftig bezig was zijn avondmaal bij elkaar te pikken. Even verder scharrelden de bruine grutto's op hoge poten door het gras en boven onze hoofden kiewieten de kieviten angstig, bezorgd om hun kroost dat onzichtbaar overal om ons heen rondkuierde door het hoge gras. 'Wat is dat daar?' wees mijn vader naar een steltpotige vogel die half in een sloot stond te loeren. Ik bekeek eerst goed de kleuren in het schemerige licht en besloot: een purperreiger. 'Is het geen blauwe?' testte hij me. Maar ik wist het zeker. Bovendien zag je in die tijd nog vaker een purperreiger bij ons dan een blauwe reiger die je nu alleen nog maar ziet. Het paard begon wat onrustig te worden en ging sneller lopen. Een plotseling opduikende haas of opvliegende vogel deed het verschrikt het hoofd heffen. De zon was inmiddels zo goed als onder en de rode gloed veranderd in een grijsachtig paars, en je zag steeds meer schaduwplekken afsteken tegen de zilverachtige graslaag. Paarden zien niet zo goed in het donker en moeten dan afgaan op geur, geluiden en donker-lichtverschillen, daarom lijkt alles sneller op spoken en/of gevaar.

► 2002

Op gemeenteniveau doet het duale systeem zijn intrede. B&W (bestuur) en de gemeenteraad (volksvertegenwoordiging) worden gescheiden. Voortaan zijn wethouders geen lid meer van de raad. De hoop is dat het beleid transparanter wordt.
Bestuursleden van Spaar het Gein bevolken regelmatig de publieke tribune in het gemeentehuis.
Ondertussen bestaat Spaar Het Gein 10 jaar!

► 2003-2004

Actiedag tegen de A6-A9 met Gedeputeerde Statenleden van Noord-Holland. Tijdelijke opschorting van de plannen. Dan werpt de Nota Ruimte opnieuw de schaduw van de A6 - A9 over het Gein. De bouw van het aquaduct is in volle gang. Het plan voor een fietsbrug over het Amsterdam-Rijnkanaal wordt in de ijskast gezet.

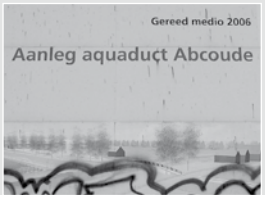

Thuis aangekomen snel het hooi in de hooiberg zien te krijgen, wat gebeurde met een grijper die werd vastgezet in het hooi en dan moest het paard deze omhoog trekken; na het takelen moest die grijper weer langzaam terugzakken en dat moest het paard doen door langzaam achteruit te lopen, geen pretje. Voor de paarden was de hooiblazer dan ook een uitkomst want toen konden ze meteen uitgespannen worden en dan naar stal om uit te rusten voor de volgende drukke hooidag.
Vroeg in de morgen ging het in snelle draf weer het land in. Achterop de lege kar hobbelden we mee. Daar aangekomen werd er meteen hard gewerkt: één paard trok de schudmachine, een andere stond voor de maaimachine of bleef voor de kar staan. Ik vermaakte me intussen prima langs de slootkanten waar van alles te zien was: volop bloemen met hemelsblauwe kleuren en geel en soms zelfs iets verrassends rood er tussen: in de sloot stonden de zwanenbloemen die wij koffiebonen noemden. Springende kikkers en veel beweging en spannende kleuren in het water van de sloot. Ik probeerde te lezen wat die schrijvertjes, de kevertjes met hun metaalblauwe schild, toch zo ijverig op het wateroppervlak schreven: *zomer* was het volgens mij.
En dan opeens hoorde ik hem weer en waarschuwde al wijzend mijn vader: fladderend uit wat grasbosjes steeg het omhoog, hoger en hoger, terwijl de zang ook steeds jubelender werd tot ie in de blauwe lucht nog slechts een stipje was en je de prachtige zomerzang al niet meer hoorde: de veldleeuwerik.
Spannend werd het als er onweer dreigde en er snel gewerkt moest worden. Pas als de boom op de volgeladen wagen werd gehesen en flink aangetrokken, werd iedereen weer wat rustiger. Maar echt gerust was ik pas als we thuis waren, er een zeil over het hooi was vastgemaakt, de paarden uitgespannen veilig in de stal stonden en wij binnen het onweer konden afwachten.
Later mocht ik zelf alleen met het paard en de wagen het land inrijden en trots als een pauw terugkeren met een zelf volgeladen wagen hooi. Of ik mocht wiersen maken, keurig rechte rijen van het hooi met de speciaal daarvoor bestemde machine. Het was een kunst om aan het einde van zo'n rij een precieze bocht te maken, maar het paard hielp daar altijd goed bij. Mijn vader was dan iets verder weg met zijn lievelingspaard voor de maaimachine bezig een oogje in het zeil te houden. Regelmatig zag ik hem stoppen voor een wegschietend haasje of om een zich verstoppende weidevogel weg te jagen die zich verstopt had in het nog overeind staande gras. Altijd zorgde hij ervoor dat er nog een bosje gras overbleef waar de jongen zich in zouden kunnen verstoppen.
Het Gein met zijn twee dijkwegen was een belofte met ruime open vertes langs het water. Elke boerderij had zijn eigen kleine wereldje, als eilandjes in het open polderlandschap lagen ze er: een hoofdverblijf, een veestal, een schuur voor jongvee en de hooiberg als hoogste bouwwerk stak er bovenuit als de kerktoren bij het dorp.

H.A. de Groot

Maar nu? Weidevogels ver te zoeken, jawel kauwen en kraaien genoeg. Paarden en wagens? Het ene na het andere verdween bij de buren om plaats te maken voor een rode, blauwe of groene tractor, eerst nog klein maar later alsmaar groter, om de verschillende apparaten die aangeschaft moesten worden te kunnen trekken.
Meewarig schudde men zijn hoofd als mijn vader stug volhield dat een paard voor de wagen het beste was omdat dan het land niet zo stukgereden werd als met die tractoren en hun zware wielen. En die machines werden steeds groter en zwaarder want er werden steeds meer machines ontworpen en verkocht om het boerenbedrijf op een echt BEDRIJF te

► 2005

Rijkswaterstaat start een tracéstudie van de A6-A9. Oprichting Platform Tegen A6-A9 organiseert een fietstocht met ruim driehonderd fietsers van Weesp naar Abcoude, waar burgemeester Streng hen opwacht. Megagrote manifestatie op 12 november bij het Naardermeer met duizenden mensen, inclusief Tweede kamerleden en regionale bestuurders.

Toespraak Femke Halsema

H.A. de Groot

laten lijken. Voor die machines moesten dus ook grote stallen gebouwd worden en dan had je ook nog die verontrustende politiek: die beweerde dat kleine boertjes het niet zouden redden. Alles moest groter en er moest meer en meer geproduceerd worden en toen was er opeens weer overproductie en moest het weer minder. Kortom, de boerenstand werd van links naar rechts en weer teruggeduwd.
Of het beter werd?
Neen, mijns inziens, meer en meer, grotere schuren, meer vee, meer machines want als boer moet je toch overleven!! Dus veel produceren, meer dan je nodig hebt! Net gemaaid? Als het kan meteen er weer overheen, laat geen centimetertje gras verloren gaan, zeker ook niet door poepende vogels.....
Al die mooie groene weilanden, als biljartlakens zo groen dat het lijkt alsof ze licht uitstralen, krijg je als je maar vaak maait toch!
En het open landschap? De kleine eilandjes van voorheen worden meer en meer eilanden vol bouwwerken waar je, in plaats van de blauwe lucht, grijze muren ziet alsof er slecht weer op komst is. Ja, muren van stallen en schuren die soms de kleur aannemen van een grijze lucht: slecht weer op komst?

Vooruitgang?

Welke kant gaan we op met het Gein? Een paar boeren die het hoofd boven water kunnen houden zullen hun gebouwen uitbreiden met alle gevolgen van dien. Bedrijfseilanden waarin ze kunnen doen wat nodig is voor hun bedrijf, maar kunnen we, in overleg, ook nog zorg blijven dragen voor het landschap en zijn natuurwaarden? Blijven er nog dieren en bloemen in de wei te zien?
Hoe behouden we wat waardevol is en was voor de komende generaties. In hoeverre zijn we bereid met elkaar in overleg samen te werken in dit gebiedje?
Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we weer de weidevogels terug krijgen?
Hoe houden we een open landschap en koeien in de wei, bloemen langs de sloten, of zijn we gedwongen alles prijs te geven aan de opgelegde vooruitgang?
Wat blijft er over van ons cultuurlandschap zonder boeren? Wat blijft er over van het Gein als alles volgebouwd is?
We hebben twee parallelle wegen in het Gein: hopelijk kunnen we die gezamenlijk volgen om onze doelen vast te houden.
Met respect voor de boeren die moeten blijven boeren.

Anneke de Groot

► 2006

Het platform organiseert op 24 juni een wandeltocht (de 'Nachtwake') tegen de plannen langs het hele traject van de A6-A9.
Resultaat: de A6-A9 komt definief niet! Voor de vierde keer in de geschiedenis is het gelukt een plan voor de aanleg van de A6-A9 tegen te houden.
In januari kondigt het Hoogheemraadschap AGV een grootscheepse dijkverbetering van Geindijken aan.

Biologisch voedsel: lekkerder en gezonder?

Ik werd gevraagd of ik een artikeltje wil schrijven over bovengenoemde vraag. Ja natuurlijk ben ik bereid om dit te doen, maar "oei" is het verstandig om hierover mijn nek uit te steken als biologische boerin? Uiteraard heb ik hierover de krantenberichten met belangstelling gevolgd en de conclusie is veelal dat het niet echt uitmaakt of het voedsel al dan niet biologisch geproduceerd is. En daar kan ik deels in meegaan, want een aantal producten op onze ontbijttafel zijn niet biologisch en smaken prima.
Ook las ik in de pers dat biologisch zelfs nog slechter is, omdat er minder dieren op meer land voedsel produceren, heel inefficiënt dus. Dus kunnen we op ons boerenbedrijf dan net zo goed ophouden met onze wijze van produceren? Nee, ik denk het niet. Alleen al om het verschil dat ik zelf proef bij het vlees dat ik in het verleden, gemakzuchtig als ik ben, in de supermarkt kocht. Wát een smaakverschil! Sinds kort laten we voor onszelf, naast de runderen, ook weer een varken slachten. Regelmatig lopen of scootmobielen we met de schillen uit de moestuin en de val-appeltjes naar het varken toe en wat wordt ze dan lekker! Van de kinderen heb ik inmiddels een verbod gekregen om de rollades aan derden te verkopen. We smullen ervan. Zo ook uit de moestuin van mijn schoonvader Klaas. Wat een verschil: zijn bonen, boerenkool en spinazie óf die van de AH. Dus neem ik de zogenaamde onderzoeken "biologisch-lekkerder/gezonder of niet?" met een korreltje zout. Want in hoeverre zijn de onderzoeken "onafhankelijk", gezien het bedrijfsleven dat de wetenschappelijke Instituten voor een groot deel betaalt. Daarnaast wordt in wetenschappelijk onderzoek in deeltjes gedacht/onderzocht, terwijl het produceren van voedsel, het samenspel met zon en aarde, met heel veel aspecten te maken heeft, waardoor je ons inziens nooit een eerlijk beeld krijgt. Maar op de vraag is biologisch voedsel lekkerder, kan ik antwoorden: voor mij in elk geval voor wat betreft ons zelfgeproduceerde basisvoedsel wél!

Maar nu gezonder? ...

Afgelopen vrijdag hadden we een groep Zuid-Koreaanse boeren op bezoek. Zij wilden in NL inspiratie opdoen om te groeien naar grote melkveebedrijven. Ik heb ze gezegd dat wij niet zo'n bedrijf

► 2007

23 april: oplevering van het Rien Nouwen aquaduct.
Een boomloos Gein dreigt! Waternet wil 2411 bomen tussen de Velterslaan en Driemond kappen, zonder herplant.
Gecombineerde aanleg aardgas en riolering in het Gein van de baan.
De culinaire boerderij Anna Haen wordt geopend.

► 2008-2009

Startnotitie van dijkverbeteringsplannen. Waterschapsverkiezingen, nieuwe bestuurders aan het roer, start van de klankbordgroep Dijkverbetering. Veel polder-overleg met Waternet.
Spaar het Gein denkt mee over een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied.
De fietsbrug over het Amsterdam-Rijn Kanaal staat weer op de agenda.

hebben, omdat wij juist weer terug willen naar hoe het vroeger ging. Maar dat we wél een visie hebben over hoe het er in de toekomst voor de landbouw uit zou moeten zien. Ons verhaal over het weer gezond maken van de bodem en het stimuleren van het bodemleven door middel van onder andere compost werd met belangstelling gevolgd. Wij zien, door het werken aan een gezonde bodem, de positieve resultaten in onze veestapel en daarmee in onze portemonnee. Maar we zijn nog lang niet uitgeleerd. Het is de kunst om met zo min mogelijk aangevoerde hulpstoffen een gezonde melk- en vleesproductie te realiseren, waarbij er dus geen of zo min mogelijk aanslag wordt gedaan op de bodem (het bodemleven). De huidige manier van landbouw draait maar op de helft van de mineralen van het eigen bedrijf, de rest komt elders uit de wereld in de vorm van olie (kunstmest) en krachtvoer. De biologische landbouw heeft een zelfvoorzieningsgraad van 70 tot 80%, dus veel minder aanvoer. Dus is de productie op de biologische bedrijven niet zo heel veel minder, maar wel beter voor het milieu. Door gebruik te maken van het "oude gedachtengoed" gecombineerd met de moderne technieken van de huidige tijd moeten we met z'n allen toegaan naar een evenwichtige balans op het boerenbedrijf zélf. Zodat dit uiteindelijk zal uitmonden in een gezondere en efficiënte voedselproductie voor de gehele wereldbevolking.
Henk stelde aan het eind van zijn verhaal, dat de Koreaanse boeren waarschijnlijk niet zaten te wachten op het gehouden relaas. Maar met applaus werd bekrachtigd dat het verhaal wel degelijk tot denken had gezet. En dat er daarna weer foto's gemaakt werden zal niet verbazen!

Wilma van der Wolf
Boerderij Hartstocht
Gein Zuid 26
1391 JE Abcoude

De Vereniging Vechtvallei

Behoud van het open agrarische landschap, dat is waar Agrarische Natuur- en Landschapvereniging Vechtvallei voor staat en waar we ons onder andere met Vereniging Spaar het Gein voor blijven inzetten.
In het Gein, een deel van ons werkgebied, vinden we een diversiteit aan weidevogels. Helaas neemt het aantal snel af vanwege predatie door onder andere de vos (we zijn zoekende naar passende maatregelen om de weidevogels te blijven beschermen omdat ze een verrijking vormen voor dit unieke gebied). Naast weidevogels vinden we in en rondom het Gein bloemrijke slootkanten met bijzondere planten en andere landschapselementen zoals de knotwilg en rijke beplanting op de boerenerven. De agrarische bedrijven zetten zich, binnen de mogelijkheden van hun bedrijfsvoering, actief in voor het beschermen van de aanwezige weidevogels en het stimuleren van de groei van diverse slootkantplanten. Daarnaast zijn er in de afgelopen jaren op diverse bedrijven natuur- en boervriendelijke oevers aangelegd. Verder zien we in dit gebied een ontwikkeling van nevenactiviteiten op de agrarische bedrijven. Bestaande gebouwen worden omgebouwd tot educatieruimten. Nieuwe opstallen worden, voor zover mogelijk, ingepast in het bestaande landschap en in gebruik genomen als zorgboerderij, vergaderruimte of voor het geven van kookworkshops.
Grote bedreiging voor dit unieke gebied in de afgelopen jaren was de geplande aanleg van de A6 dwars door dit gebied. Dankzij de inzet en protesten van o.a. onze kant, Vereniging Spaar het Gein en vele anderen is deze bedreiging nu gelukkig van de baan.
Samengevat kunnen we zeggen dat het Gein een landschappelijk waardevol gebied is vol activiteiten waar boer en burger deel van uitmaken of kunnen maken.
Tot slot wil ik de Vereniging Spaar het Gein namens ANLV Vechtvallei feliciteren met hun 20-jarig jubileum.

Anja Gijsen
(secretaris ANLV Vechtvallei)

► 2010

Oprichting Commissie Natuurwaarden van Spaar het Gein.
Waternet brengt 'Variantennota - dijkverbetering het Gein' uit. De meeste bomen kunnen blijven.
Spaar het Gein doet onder het motto 'Hart voor Natuur' mee aan een protestdag tegen de bezuinigingen van het kabinet op natuur en landschap.

► 2011

Fusie tussen Gemeente de Ronde Venen en Gemeente Abcoude. Tjebbe de Boer krijgt de Ton Storkpenning uitgereikt. Kinderkunst in het Gein met Geindag 2011, een educatief kunstproject voor 300 basisschoolkinderen uit Abcoude en omstreken. Bewoners planten inheemse struiken en fruitbomen op het aquaduct.

Wat heeft het bestuur gedaan

Juli 2012: Op 4 juli vindt een druk bezochte voorlichtingsavond van Waternet over de dijkverbetering plaats. Bestuursleden van Spaar het Gein en andere leden van de Klankbordgroep dijkversterking geven een toelichting en wijzen bewoners op hun rechten om bezwaar te maken.

Zomer: Waternet presenteert een herplantplan, als compensatie van de bomen die moeten worden geveld in verband met de dijkverbetering. Spaar het Gein inventariseert onder bewoners wie belangstelling heeft om op zijn erf bomen aan te laten planten.

September: Spaar het Gein nodigt de Amsterdamse raadscommissie uit voor een bezoek aan het Gein om de impact van windturbines bij de Gaasperplas te tonen. De gemeente houdt de uitnodiging in beraad in afwachting van het definitieve standpunt van de provincie Noord-Holland over het moratorium.

November:
- Spaar het Gein vraagt de provincie Noord-Holland om betrokken te worden bij de reconstructieplannen van het kruispunt bij Driemond. Er wordt contact gelegd.
- Spaar het Gein toont zich net als de groeperingen aan de overzijde van het Amsterdam-Rijnkanaal ontstemd over wéér een wijziging van de locatie voor de Fietsbrug. De nieuwe locatie (van Velterslaan naar Korte Velterslaan) stuit op grote bezwaren. Wethouders van beide betrokken gemeenten worden benaderd.
- Op 24 november organiseert Waternet samen met de Landschapwerkgroep Abcoude en Spaar het Gein een onderhoudsdag in het Gein. Er wordt eerst gesproken over het belang van onderhoud van bomen en bermen, maar vervolgens worden de handen uit de mouwen gestoken. Zagen, zagen, zagen. Het resultaat is te zien op Gein Noord na de (mooi opgeknapte!) Wilhelminabrug.

Rien Leemans

Ringslangen?

In de nieuwsbrief van juni 2012 berichtten wij u over de vier broeihopen die aan beide zijden van het Gein zijn gemaakt, in de hoop dat de ringslangen die in de omgeving waren gesignaleerd er hun eieren in zouden willen leggen. Welnu, 30 oktober j.l. hebben Jan Dulfer en Jur van den Bosch alle vier hopen gecontroleerd op resten van eieren. Het was koud en het was nat, en de verwachtingen waren hoog gespannen. Maar geen van de hopen bleek gebruikt te zijn. Nu is dat niet verwonderlijk, want het is bekend dat het soms even kan duren voordat de slangen de hopen ontdekt hebben. Bovendien moeten de hopen, door een goede bedekking, van binnen droog blijven, zodat de zaak gaat broeien i.p.v. rotten. Dat bleek niet op elke plek gelukt te zijn. Begin volgend

jaar zullen ze opnieuw worden opgebouwd, met hopelijk beter resultaat! We houden u op de hoogte.

GW

► 2012

In het Gein verschijnen nieuwe grote (loop) stallen. Dit tot groot plezier van de bewoners (koeien en paarden) en hun bazen. Deze ontwikkeling roept ook discussie op. Drie boeren geven hun mening op de ALV op 25 april 2012. Het wordt een levendige discussie.

► Spaar het Gein bestaat 20 jaar!

Spaar het Gein bestaat 20 jaar!
Gemeente De Ronde Venen bezuinigt op groenonderhoud…
De laatste klankbordgroep vergadering sluit het overlegproces met Waternet succesvol af.
De plannen zijn rond.
In 2013 start de dijkverbetering.

20 jaar

Herfst

De uitgebladerde kastanjeboom
Staat zwijgend
In de mist
Krachtig steekt het
Takkenstaketsels omhoog
Vol vertrouwen
Wachtend op een
Nieuwe lente
Filosoof
Van de koude grond

November

De paarden
Staan met deken op
Peinzend bij elkaar
Onbeweeglijk en met gebogen hoofd
Wetend
Dat dit de tijd van bezinning is
Wachten op de
Terugkeer van
Levenskracht en
Passievolle beweging

Anneke de Groot

Ontvangt u al Nieuwsmail?

Als lid van Spaar het Gein ontvangt u twee keer per jaar automatisch deze papieren Nieuwsbrief. Daarnaast kunt u ook een aantal malen per jaar de gratis digitale Nieuwsmail ontvangen. Het enige dat u daarvoor moet doen is uw naam en emailadres invullen in de invulveldjes in de rechterkolom op www.spaarhetgein.nl. U wordt dan bijvoorbeeld geïnformeerd over actuele berichten die niet kunnen wachten op de volgende papieren Nieuwsbrief. Of bijvoorbeeld over de eerstvolgende knotactiviteit. Of over een peiling die we onder de leden willen houden.

Doen! Kleine moeite, groot gemak.

Open dag Stal Willig

Op 8 september 2012 hield de pas afgebouwde Stal Willig een open dag.
Jan Swinkels is er namens de redactie naar toe gegaan en heeft daarvan verslag gedaan. Helaas was er in deze nieuwsbrief geen plaats meer om dat verslag te plaatsen. In de volgende nieuwsbrief kunt u zijn verslag lezen.

Het bestuur van Spaar het Gein

Voorzitter:
Tjebbe de Boer 0294 28 45 31 • deboermetz@chello.nl

Secretaris:
Anneke de Groot 0294 28 48 07 •
f2ha.a.de.groot66@hetnet.nl

Penningmeester
Rien Leemans 0294 28 50 99 • fax 08 47 31 51 42
info@spaarhetgein.nl

Leden:
Femke Hak 0294 28 13 48 • femke.hak@ziezo.biz
Arnold van de Klundert 0294 28 57 36 •
arnold@antenna.nl
Tom Snoek 0294 28 34 01 •
snoek.mariashoeve@rumaweb.nl
Christiaan v.d. Anker •
Christian_van_den_anker@hotmail.com

De Nieuwsbrief van de vereniging Spaar het Gein verschijnt tweemaal per jaar en wordt gratis aan de leden toegezonden. Lezers zijn van harte uitgenodigd om kopy in te zenden. Wij denken aan stukjes over onderwerpen die te maken hebben met de geschiedenis, de actuele situatie of de toekomst van het Gein. Voor het samenstellen en bijhouden van een archief willen wij graag beschikken over allerlei materiaal, geschreven teksten, dia's of foto's.

Redactie:
Arnold van de Klundert
Kerkstraat 32-B • 1391 HC Abcoude
Tel: 0294 28 57 36 • arnold@antenna.nl
Gay Jannette Walen
Stationsstraat 22 • 1391 GP Abcoude
Tel. 0294 28 48 50 • walenjgg@kpnmail.nl

Fotografie en illustraties:
pag. 1: foto Dijkversterking uit 'Abcoude en Baambrugge in grootmoeders tijd' door J.v.Vliet en W.de Vries • pag. 2 'de Buitenplaats Driemond' door Melchior d'Hondecoeter', olieverf op doek • foto archief Wim Timmer • foto archief Spaar het Gein • Mahadma/de Witte Boerderij • Anneke de Groot • Rien Leemans • Jur vd Bosch • Wilma vd Wolf • Gay Jannette Walen • Ger van Schaick • Moon Wolters • Flickr

Vormgeving:
Pier 19 Grafisch ontwerpers Utrecht, Theo Snoek